

gefristen fra det tidspunkt, hvor kontohaveren har fået meddelelse fra pengeinstituttet om ændringen.

Klage over ændring af afgiften medfører ikke, at pligten til at indbetale afgiften udsættes.

Til § 10

Den foreslåede rentesats på 1,3 pct. pr. måned svarer til den rentesats, der gælder for indeholdelsespligtige ved for sen indbetaling af A-skatter.

Forrentningen af det for lidt eller for meget betalte afgiftsbeløb regnes fra afgiftens forfaldstidspunkt, dvs. henholdsvis 15. juli 1983 og 16. juli 1984.

Til § 11

De foreslåede bestemmelser har til formål at fordele den formueafgift, der skal betales af det enkelte forsikringsselskab eller den enkelte pensionskasse, efter ensartede regler.

Der skal ikke ske fordeling vedrørende forsikrings- og pensionsaftaler, hvor løbende udbetalinger er påbegyndt den 1. januar 1983, jfr. *stk. 1*.

I *stk. 2* er der fastsat regler for fordeling af afgiften på livsforsikringsselskaber og Statsanstalten for Livsforsikring. Det foreslås, at afgiften fordeles forholdsmæssigt på forsikrings- eller pensionsaftalerne og på de endnu ikke fordelte reserver, der vedrører forsikrings- og pensionsforpligtelserne, samt på den del af selskabets basiskapital, der overstiger det beløb, som er nødvendigt for at selskabet kan opfylde sine forpligtelser i henhold til lov om forsikringsvirksomhed (solvensmargen).

Det foreslås, at afgiften også skal fordeles på forsikringsaftaler, hvor den forsikrede er garanteret et bestemt beløb, som er beregnet ud fra en forud fastsat rente (livrente uden bonus).

I *stk. 3* foreslås det, at fordelingen af afgiften i livsforsikringsselskaber og Statsanstalten for Livsforsikring i de tariffmæssigt opbyggede ordninger foretages ved at nedsætte den kapitaliserede værdi af aftalen på statustidspunktet med 2,3 pct. Den kapitaliserede værdi opgøres på det tekniske grundlag, som er godkendt for aftalen i henhold til lov om forsikringsvirksomhed. Selv om afgiften således beregnes som en del af kapitalen, kan fordelingen rent faktisk ske ved en nedsættelse af bonus for de enkelte forsikringer. Da afgiften skal fordeles på de enkelte forsikrings- og pensionsaftaler, foreslås det, for så vidt angår indekskontrakter, at fordelingen sker ved nedsættelse af bonus på de enkelte kontrakter, hvilket indebærer, at den udbetalte ydelse ikke kommer ned under den aftalte

pristalsregulerede ydelse, da den faktiske forrentning er væsentligt højere end grundlagsrenten.

Afgiften fordeles på den kapitaliserede værdi af de enkelte forsikrings- eller pensionsaftaler på statustidspunktet med 2,3 pct. i stedet for afgiftsatsen på 2,5 pct. Herved opnås, at renter af afgiftsbeløbet fra statustidspunktet til indbetalingstidspunktet tilfalder de enkelte forsikringstagere. Fordelingen med 2,3 pct. svarer til, at afgiftsbeløbet forrentes med godt 15 pct. p.a. fra statustidspunktet til indbetalingstidspunktet.

De forskellige aftaler, som er omtalt i *stk. 4*, er de såkaldte tilsagnsordninger, som er etableret i forsikringsselskaber. Disse aftaler er led i en aftale mellem arbejdstagere og arbejdsgivere eller er led i en kollektiv overenskomst. Tilsagnet består ofte i, at pensionen udgør en bestemt procent af lønnen på pensioneringstidspunktet. Efter pensioneringen er reguleringsmetoderne forskellige. Som eksempler herpå kan nævnes:

- 1) Fuld regulering, hvilket betyder, at pensionen hele tiden står i et bestemt forhold til den løn, som en tilsvarende medarbejder har.
- 2) Dyrtidsregulering.
- 3) Delvis dyrtidsregulering.
- 4) Ingen regulering.

Som udgangspunkt må forsikringsselskabet beregne ydelsen i forhold til formuen formindsket med afgiften. Fremgangsmåden for en sådan nedsættelse af tilsagnet kan være fastsat i overenskomsten mellem arbejdsgiver og forsikringsselskab. Er det ikke tilfældet, må der ske en omtægning af forsikringerne. Tilsagnsordningerne er en del af arbejdsaftalerne. Det foreslås derfor som en alternativ mulighed, at det overlades til parterne at aftale, hvorledes afgiften skal fordeles. Parterne kan f.eks. blive enige om en forhøjelse af forsikringspræmierne, således at de afgivne tilsagn kan fastholdes. I så fald skal forsikringsselskabet have underretning om aftalen inden den 1. april i henholdsvis 1983 og 1984.

Stk. 5 omhandler fordelingen af afgiften i de såkaldte tværgående pensionskasser, hvis pensionsordningen er tariffmæssigt opbygget. I en tariffordning er grundlaget for pensionen de indbetalte beløb med tillæg af påløbne renter. Fordelingen sker ved at nedsætte bonustilskrivningen for medlemmer og pensionister med en ensartet procent-sats svarende til afgiften i henholdsvis 1983 og 1984. Ved pensionister forstås i denne forbindelse personer, hvor de løbende udbetalinger først påbegyndes efter den 31. december 1982. Afgiften kan således opfattes som en generel midlertidig rente-